

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 18 Noembrie st. v.

După toate semnele negocierile pentru încheierea unei noue convențiuni vamale între monarhia noastră și România se vor începe nu numai de formă, ci cu intențiunea de a ajunge la stabilirea unor relațiuni comerciale potrivite cu interesele economice ale ambelor state.

Ce-i drept, în mesagiul, prin care Regele Carol I. a deschis actuala sesiune a corpurilor legiuitoare, se vorbește numai despre hotărârea guvernului român de a stabili prin convențiuni relațiunile comerciale ale statului român către străinătate în genere. Desigur însă monarhia noastră, ca cel mai apropiat vecin, se înțelege în prima linie, când e vorba de relațiunile comerciale ale României. Căci înzadar! — Vecinii noștri de peste Carpați simt și ei consecvențele grele ale războiului vamal și trebuie să dorească curmarea încordării, ce s'a produs între noi și dinșii. O mărturisesc aceasta organele de publicitate din România, și cele guvernamentale, și cele opoziționale, fiindcă, la urma urmelor, interesele economice sînt cele mai pozitive și nu le-ar ajuta nimic vecinilor noștri, dacă 'și-ar da aierul de a nu simți atmosfera grea, ce s'a produs în piețele din România în urma războiului vamal, în care ne aflăm.

Și dacă au vecinii noștri cuvinte de a dori reînnoirea convențiunii, noi trebuie să fim cu atât mai virtos pîntrunși de această dorință. Noi, — dicem, — dar' nu înțelegem întreaga monarhie, nici chiar întregul stat ungar, ci îndeosebi Ardealul. Căci vor fi suferit și țerile industriale de peste Lăita în urma războiului vamal cu România, va fi suferit și Țeara-Ungurească; perderile, pe care le-au suferit însă aceste părți bogate din monarhie sînt cu totul neînsemnate în comparație cu isoarele de bogăție ale acestor țeri. Bogatul poate să pearcă mii și mii, fără-ca să-l apese pierderea cea mare așa, cum o mică pierdere îl apasă pe cel sărac. Ear' săracul în cazul acesta e Ardealul, și nimeni nu a avut să îndure în urma

războiului vamal pagube atât de simțite ca această țeară, ale căreia bogății se agonișesc în mare parte prin comerțul cu bogatul șes dela gurile Dunării.

Pentru Ardeal nu e vorba numai de câțiva capitaliști, care în urma războiului vamal cu România nu pot să vîndă o parte din marfa lor și nu pot să fructifice o parte din capital, ci de mii și mii de oameni, cari trăiesc dela mîna la gură și perd bucata de pîne, dacă nu pot să treacă roadele muncii lor în condițiuni favorabile preste hotar, unde sînt consumenții lor și de unde-și iau și materiile brute.

Dacă dar' undeva, aici în Ardeal, declarațiunile făcute de ministrul nostru de externe în cestiunea relațiunilor comerciale cu România au produs cea mai bună impresiune la toate naționalitățile, căci în materie economică nu mai poate fi vorba de deosebiri naționale.

Se scie însă, că nu din partea cabinetului de externe s'au zădărnicit negocierile. Sînt cercurile economice din Ungaria acelea, care au creat unele greutăți, ce atunci nu se puteau înlătura, deoarece guvernul român nu voia să cedeze față cu ele.

Dacă cetim acum organele de publicitate maghiare și vedem și atitudinea cercurilor politice din România, primim convingerea, că acum greutățile se vor pute înlătura.

Cât pentru România, actuala situațiune politică contribuie și ea spre a-i face pe oameni mai concesivi. Eară cât pentru cercurile așa numite „agrare“ din Ungaria, vor fi acum, după experiențele făcute, și ele mai accesibile pentru convingerea, că o parte a țerii trebuie să-i facă celelalalte oare-care concesii și ne vor veni într'ajutor nouă Ardelenilor, care nu putem suporta îndelung războiul vamal cu România.

Sperăm dar', că în curînd războiul vamal se va termina prin o convențiune, care va ține seamă și de interesele Ardealului, care în cazul acesta e cea mai de-aproape interesată dintre țerile monar-

chiei. O sperăm cu atât mai virtos aceasta, cu cât după priceperea noastră sînt interese mari, care cer să se înlătoreze ori-și-ce conflict dintre monarhia noastră și România.

Plângerea Năsăudenilor la Tron.

(Urmare).

Nu regularea administrației a fost dar' adevăratul scop, pentru ce anume s'a introdus comisariatul regesc. Cuprinsul înaltului decret ministerial amintit mai în sus în legătură cu atitudinea obișnuită a dlui comisar regesc — și care este aici de a se aminti — dau deslușiri destul de clare și tradează acest scop — prin dispozițiunile acestui înalt decret s'a descifrat intențiunea Excelenței Sale a dlui ministru de culte și instrucțiune față cu fondurile noastre scolare și de stipendii.

Dl comite suprem în calitatea sa de comisar regesc, a înterdis — imediat după numirea sa printr'un ordin ddo 4 August 1885 Nr. 1886 — comisiei, adecă organului de administrație a fondurilor, a trimite și mai departe raporturi înaltului ministru reg. ung. de culte precum și ordinariatului episcopesc din Gherla, fără-ca aceste raporturi să fie vidimate de dînsul, cu toate că până acum s'au raportat direct din Năsăud; afară de aceea a mai înterdis dînsul orice corespondență fără de vidimarea amintită.

Prin ordinațiunea ddo 17 Octomvrie 1885 Nr. 1395 a înterdis dl comisar regesc numirea fondurilor „proprietate a fostilor grănițeri“ obișnuită până acum în înțelesul actului fundațional, — ba a înterdis chiar și numirea de grănițeri și grănițere obișnuită în acte și adrese, și a dat fondurilor o numire, care nu corespunde preînalt sancționatului act fundațional.

Prin ordin telegrafic ddo 29 August 1885 Nr. 1071 a sistat dl comisar regesc ședințele comisiei administrative convocate pe atunci, ba a amenințat chiar cu putere armată. Prin ordinațiunea din Decemvrie 1885 Nr. 1991 dispune dînsul, ca banii scolastici depuși până acum în diferite casse de păstrare, să fie scoși de acolo, și depuși la alte casse numite de dînsul după arbitriu, fără de a lua însă dînsul responsabilitatea sau chizeșia. Prin ordinațiunea ddo 6 Decemvrie 1885 Nr. 1695 se înființează — în contra dispozițiunilor actului fundațional — pentru scolile susținute din fondurile scolare năsăudene așa numitele curatorate scolare, ear' acestora se împărtășesc, prin ordinațiunea ddo 11 Iulie 1886, instrucțiuni pentru administrarea scolilor, cari instrucțiuni nu sînt de acord cu principiile actului fundațional; totodată, scolilor confesionale

adecă gr.-cat. și gr.-or. recunoscute ca atari prin încunoscințarea ordinariatului episcopesc alăturată aici sub /13, precum și prin ordinul înaltului ministru ces. reg. de culte și instrucțiune ddo 22 Martie 1858 le-a luat arbitrar caracterul confesional, particular și fără încunoscințarea competenței autorității confesionale de școală.

Prin ordinațiunea ddo 15 Decemvrie 1885 Nr. 1806 se exclud vre-o câțiva membri ai comisiei administrative scolare mai restrînse, membrii aleși prin adunarea generală a comisiei pentru administrarea fondurilor scolare, și în locul acestora se denumesc după abitriu, prin ordinațiunea ddo 30 Decemvrie 1885 Nr. 2068, alți membri noi.

Prin ordinațiunea ddo 16 Decemvrie 1885 Nr. 1998 se suspendează directorul gimnasial din oficiul său și se numește president al comisiei administrative, ear' apoi fără observarea dispozițiunilor actului fundațional, și fără încunoscințarea ordinariatului episcopesc gr. cat. din Gherla și fără de a se pune în acord cu comisiei pentru administrarea fondurilor, se substituie un profesor gimnasial ca director gimnasial.

Prin ordinațiunea de instrucțiune ddo 12 Septemvrie 1885 Nr. 1161 § 13, punct 13 emisă cu scopul organizațiunii interne, se sistează plățile de cârcimărit, și se comandă depunerea sumelor acestora în cassa comitatensă; scopul acestei dispozițiuni este — precum se va dovedi mai târziu — a lua comunelor mijloacele din mîna, de a pute purta speșele în procesul intentat de familia baronului Kemény, și anume pentru-că comunele destinaseră aceste venituri numai și numai pentru purtarea acestor speșe.

Toate dispozițiunile comisariatului regesc, amintite mai în sus, nu sînt puse pentru îmbunătățirea administrației fondurilor scolare, dar' e adînc vătămă prin ele actul fundațional; și faptele amintite combinate cu înaltul ordin ministerial de mai în urmă, dovedesc, că Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune în contra principiilor actului fundațional precum și în contra dispozițiunilor lămurite ale preînaltului autograf al Maiestății Voastre ces. reg. apostolice, și nu mai puțin în contra dispozițiunilor lămurite ale preînalt sancționatului contract din 12 Martie 1872, stăruiesc, ca fostei poporațiuni grănițeresci, descendenților și urmașilor lor să li se sustragă dreptul de proprietate la averea fondurilor scolare, precum și administrația. Această împregiurare a îndemnat pe comisiunea administrativă a fondurilor scolare, a hotărî în ședința convocată pe 3 Octomvrie a. c. în Năsăud pentru a discuta asupra sus-amintitei ordinațiuni ministeriale, a face o reprezentațiune către înal-

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

Actul al cincilea.

Scena V.

Anselm, Harpagon, Elisa, Mărioara, Frosina, Valerie, Comisarul, Jupân Jacques.

(Urmare și fine.)

Valerie. — D-ta sora mea!

Mărioara. — Da; din clipa, în care ai început a vorbi, inima a început a-mi bate; maică mea, care are să fie încântată, 'mi-a vorbit adese-ori despre nenorocirile familiei noastre. Nici pe noi nu ne-a lăsat cerul să perim în acel naufragiu, viața însă nu ni-a scăpat-o decât cu prețul libertății noastre, căci nisce pirați au fost aceia, care ne-au găsit, pe mama și pe mine, plutind pe o farinătură din corabia noastră. După deșce ani de robie o întemplantare norocoasă ne-a redat libertatea și ne-am întors la Neapoli, unde am aflat, că toate averile noastre au fost vîndute, nu am găsit însă nici o scire despre părintele nostru. Am trecut apoi la Genova, unde mama a adunat ce a putut din slabele rămășițe ale unei moșteniri risipite, ear' de aici am fugit, ca să scăpăm de asuprirea neomenoase

ale rudelor ei și am venit aici, unde ea trăiesc numai de pe o zi pe alta.

Anselm. — O, cerule, ce minunate sînt semnele puterii tale! cum îl faci tu pe om să vadă minunile tale! Îmbrățișai-mă, copiilor mei, și uniți amîndoi avîntul vostru cu al părintelui vostru.

Valerie. — D-ta ești tatăl nostru?!

Mărioara. — D-ta ești acela, pe care mama atât de mult 'la jălit?!

Anselm. — Da, fiica mea, da, fiul meu, eu sînt don Toma D'Alburci, pe care cerul 'la scăpat din valuri dimpreună cu toți banii ce avea la dînsul, și care, creșendu-vă timp de șesespădece ani pe toți morți, voia să caute în căsătorie cu o ființă gingașă și înțeleaptă mîngăierile unei noue familii. Vedeînd, că vieața nu prea imi este sigură la Neapole, am renunțat pentru totdeauna de a mai trăi în acest oraș; am vîndut dar' tot ceea-ce avusem acolo și m'am așezat aici, unde voiam să alung sub numele Anselm toate amărăciunile celuiialt nume, de care se leagă atâtea nenorociri.

Harpagon. — (Cătră Anselm.) Care va să dîcă el 'ți-e fiu?

Anselm. — Da.

Harpagon. — Mă țin de d-ta, ca să-mi plătesci cele deșce mii de galbeni, pe care 'i-a furat dela mine.

Anselm. — El să fi furat dela d-ta?

Harpagon. — Chiar el.

Valerie. — Și cine 'ți-a spus-o aceasta?

Harpagon. — Jupân Jacques.

Valerie. — (Cătră Jacques.) Tu o spui aceasta?

Jacques. — Precum veți, eu nu dic nimic.

Harpagon. — Eată dl comisar, căruia 'i-a făcut această mărturisire.

Valerie. — Și poți să mă crești pe mine capabil de o asemenea faptă mișelească?

Harpagon. — Capabil, necapabil, — eu vreau să 'mi-se înapoieze banii.

Scena VI.

Cei de mai sus, Cleant și Săgeată.

Cleant. — Nu te turbura, taică dragă, și nu învinovăți pe nimeni. Am aflat ceva în afacerea d-tale, și vin să-ți spun, că banii 'ți-se vor înapoia, dacă te vei hotărî să-mi dai învoierea pentru căsătoria mea cu Mărioara.

Harpagon. — Unde sînt banii?

Cleant. — Te rog, nu te opintu; sînt la un loc, despre care răspund eu și totul afirmă numai de mine: n'ai acum decât să-mi spui, care-ți este hotărârea. Vrei să-mi dai pe Mărioara ori să-ți perși lădița?

Harpagon. — Nu lipsesc nimic din ei?

Cleant. — Nimic. Te întreb, vrei să subscii această căsătorie și să unesci învoierea d-tale cu a mumei, care 'i-a lăsat libertatea de a alege între noi amîndoi?

Mărioara. — (Cătră Cleant.) Nu scii însă, că învoierea mumei mele nu e îndestulătoare

și că cerul (arată la Valerie) dimpreună cu fratele, pe care îl veți aici, 'mi-a dăruit și părințele (arată la Anselm), dela care ai să mă obții.

Anselm. — Cerul, copiilor, nu mă redă vouă, pentru-ca să mă pun în contra dorințelor voastre. Domnule Harpagon, înțelegi prea bine, că avînd să alegă între tată și fiu, o copilă tînără îl va alege mai bucuroș pe fiu decăt pe tată. Haide, să nu mai perdem vorba cu lucruri, care de sine se înțeleg, și dă-ți, întocmai ca mine, învoierea la această îndoită căsătorie.

Harpagon. — Mai nainte de a-mi da sfaturi trebuie să-mi ved lădița.

Cleant. — O s'o veți întreagă și să-nătoasă.

Harpagon. — Eu n'am bani, ca să le dau zestre copiilor mei.

Anselm. — O să le fie destul aceia, pe care-i am eu: asta să nu te nedumerească.

Harpagon. — Care va să dîcă te oblige a purta toate cheltuielile acestor două nunți?

Anselm. — Da, mă oblig. Ești mulțumit?

Harpagon. — Da, — presupunînd că-mi veți face cu cheltuiala d-voastre un surtuc de nuntă.

Anselm. — Mă învoiesc. — Să ne bucurăm acum de veselie acestei zile ferice.

Comisarul. — Stați, domnilor, stați! Mai domol, vă rog! — Dar' ostenelele mele cine le plătesc?

tul minister reg. ung. de culte alăturată în traducere germană aici sub /14.

Devreme-ce preamilit subscria poporațiune considerând procedura de până acum, are motive îndestul pentru a se teme, că această reprezentatiune altcum îndestul motivată, va avea aceeași soartă, ca alte petițiuni, adică va fi aruncată și ea la o parte: îndrăsnesc, răzământându-se pe mila grațioasă a preamaltului Tron, răzământându-se pe credința statornică și neștrămutată pentru dinastia preinaltă, pentru monarchie și patrie, a așterne preamilit și preasupus Maieștiții Voastre ces. reg. apostolice preasupusa petițiune. (Va urma).

Revista politică.

Sibiu, 18 Noemvrie st. v.

În sfârșit a apărut și cartea verde a Italiei. Din aceea ese la iveală, că puține zile după revoluția dela 21 August Italia a primit din partea Austro-Ungariei asigurarea, că faimele, ca și când revoluția ar fi o urmare a învoelilor din Gastein, sînt neadeverate. Germania a declarat în cele din urmă zile din August, că sfera ei de interese nu e nemijlocit atinsă prin evenimentele din Bulgaria. La 28 August contele Robilant a declarat, că Italia, câtă vreme puterile nu vor fi hotărît altmintrelea, privește încă pe principele Alexandru de principe al Bulgariei și de guvern general al Rumeliei-Orientale. Înainte de toate a exprimat simpatiile Italiei pentru Bulgaria și pentru principele ei. La toată întâmplarea unele puteri europene sînt nemijlocit interesate la evenimentele din Bulgaria, Italia însă dorește, ca să se restabileze ordinea în Sofia. După-ce principele s'a reîntors la Sofia, Robilant a provocat pe agentul italian să se poarte față cu principele și guvernul seu așa, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic. După-ce a urmat abdicatiunea principelui, contele Robilant ear' a provocat pe agentul italian, să întrețină cu regenta aceleași relațiuni bune, ca mai nainte cu principele. După aceea a declarat Robilant Turciei, Rusiei și Angliei, că el ar afla de bine, dacă alegerea noului principe se va amina pe cât numai se poate, până-ce se vor mai fi liniștit spiritele.

Părerea altcum foarte răspândită, ca și când Rusia ar fi trebuit să se poarte în Bulgaria ca într'un teren de interese ei cu totul străin, n'a fost împărțită de Italia, din contră ea a recunoscut anumite drepturi ale Rusiei în Bulgaria. Contele Robilant și-a adus totdeauna aminte de tractatul de Berlin, care ar trebui să fie călăuz pentru Europa, spre a eși din încurcături. La 15 Octomvrie contele Robilant a provocat pe Rusia să-și nomineze fără aminare candidatul pentru tronul bulgar, — un candidat, care ar fi încâtva sigur de voturile Europei. Totodată sfătuesce pe guvernul bulgar să fie moderat și prudent — un adevărat ajutor normativ Bulgaria n'ar avea să aștepte dela nici o putere europeană. Italia nu-și trimite pe

agentul seu la Tirnova, unde își ține Sobrania sesiunea, fiindcă nu voește să deștepte acea aparență ce contelui Robilant i-se pare imorală, ca-și-când spriginind moralicesce cauza Bulgariei, Italia ar lăsa să urmeze după ajutorul moral cel material. Bulgaria n'ar trebui să aștepte pe Europa împărțită în două tabere.

Când ambasadorul rusesc din Cuirinal a comunicat contelui Robilant ultimul generalului Kaulbars, prin care generalul amenință cu plecarea lui din Sofia pentru cazul noulor incidente ilegale în Bulgaria, Robilant a observat, că astfel de incidente desigur se vor întâmpla. Rusia a cerut mereu o nouă regentă și o nouă Sobranie — ear' Italia sfătuesce pe Rusia, să-și nomineze Sobraniei actuale candidatul. La 15 Noemvrie ambasadorul rusesc dela Cuirinal împărțesce contelui Robilant numele candidatului rusesc — contele Robilant sfătuesce pe Rusia să propună pe numitul candidat Sobraniei actuale. Cu aceste cartea verde își termină comunicările despre actuala cestiune.

Răspunzând în ședința camerei dela 28 a l. c. la interpelațiunile deputaților Santonofrio și Valle, contele Robilant a constatat, că raporturile Italiei cu toate puterile sînt bune; raporturile cu Germania și Austro-Ungaria poartă timbrul celei mai mari cordialități și al încrederei reciproce. Guvernul regal s'a alăturat pacinicului program al puterilor imperiale centrale și va continua a ține la acesta și mai departe în aceeași măsură ca și până acum, a forma o intimă bună înțelegere și mai corăspundătoare intereselor împrumutate. Cu Anglia menține Italia legăturile unei deosebite prietenii conform tradițiunilor politice italiene și le va desvolta pe acele și mai mult, dacă o vor pretinde evenimentele. Ministrul se provoacă la declarațiile ce le-a făcut în Ianuarie, cărora a rămas credincios și însoțit de aplauzele camerei vorbesce de generalele simpatii ale Italiei pentru principele Alexandru și pentru Bulgaria și declară, că guvernul nu le neagă pe acele; cu toate aceste a trebuit înainte de toate să se asigureze pacea într'o cestiune, în care Italia nu stă în prima linie, până-ce nu se va ivi vre-un conflict sau până nu se va efectua un pact separat între două ori mai multe puteri. Nimeni nu se va mai pute îndoi, că cooperarea activă și pe cât se poate de energetică a Italiei nu e necondiționat asigurată ori-cărei puteri, care asemenea Italiei voește menținerea păcii și respectarea tractatelor.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ vorbesce în fruntea revistei sale dela 27 l. c. n. cu o căldură neobicinuită de întăriri a monarchiei în România și de cordiala relațiune dintre regele Carol, popor și armată, care prin Plevna s'a întărît și mai mult. În inrolarea fratelui și a nepotului regelui Carol în armata ro-

mână „Nordd. Allgemeine Zeitung“ privește o dovadă, că dinastia Hohenzollern e inclinată a lega și viitorul familiei sale de soartea României.

Din România.

Mesagiul Coroanei

pentru

deschiderea sesiunii ordinare a corpurilor legiuitoare.

Domnilor Senatori!

Domnilor Deputați!

Întrunirile anuale ale corpurilor legiuitoare sînt pentru Mine pururea o ocaziune fericită, de a Mă pune în contact direct cu țeara prin reprezentanții ei. Aceste întruniri dau totdeauna o impulsione nouă activității noastre.

Domnilor Senatori!

Domnilor Deputați!

Relațiunile noastre cu toate puterile sînt din cele mai bune.

Evenimentele politice, cari s'au desfășurat la hotarele noastre, cu toate că ne-au putut îngriji un moment, nu ne-au atins. Stăruința cu care România își urmează mersul ei pacinic, atitudinea ei deamnă și liniștită, au ridicat încă mai mult pozițiunea statului. Sînt încredințat, că buna înțelegere ce există între puterile cele mari va asigura și de aci înainte pacea, atât de necesară pentru bună-starea și dezvoltarea popoarelor.

Mai multe din convențiunile noastre comerciale au expirat în decursul acestui an. Sper că negocierile începute ne vor duce la un bun rezultat, și că guvernul Meu vă va prezenta în curând convențiuni nouă, cari vor regula relațiunile noastre comerciale într'un mod satisfăcător.

Domnilor Senatori!

Domnilor Deputați!

Una din grijele cele mai de căpetenie ale țerii a fost completarea cât mai neîntârziată a rețelei noastre de căi ferate. În anul acesta s'au deschis linia dela Bêrlad la Vaslui, aceea dela Bucuresci la Călărăși-Fetesci, aceea dela Făurei la Tândărei; alte linii sînt în ajun a se da circulațiunii. În anul viitor toate celelalte linii începute vor fi terminate, și astfel în scurt timp o rețea de două mii cinci sute kilometri va lega toate orașele de reședință a tuturor județelor, punându-le în comunicațiune între diusele și cu străinătatea.

Cu o viuă mulțumire trebuie să privim asupra acestui câmp al activității noastre. Astăzi liniile de căi ferate se construiesc și se administrează decătră inginerii nostri în condițiunile cele mai bune și cele mai ieftine. Mulțumită unei munci și unei priveghieri stăruitoare, am ajuns a construi kilometrul în termen de mijloc cu optzeci mii lei; ear' venitul net al căilor ferate ale statului dela 1879 la 1885 a sporit dela patru milioane lei la opt și jumătate milioane, cu toată scăderea cea mare a tarifelor de transport, cu toate cheltuielile făcute pentru a îmbunătăți liniile vechi, cu toate că liniile cele nouă apasă la început asupra întregii rețele.

Noua lege pentru construirea și întreținerea șoselelor a dat, chiar din întâiul au al aplicării ei, rezultate bune. Ea ne va permite a completa mai curînd sistemul nostru de căi de comunicațiuni.

cu un cuvînt o confuziune caotică domnesce în limba și în stilul lor. Și apoi după-cum e stilul, așa e de regulă întreg omul.

Nu vorbim aici de talentele cele mai alese. Aceste de regulă scapă din astfel de miserie și în contra tuturor neajunsurilor ajung la dezvoltarea recerută. Cu toate aceste dînt'un sistem de creștere corect și ele ar căștiga nespuse de mult. În fine aceste sînt puține și nu pot fi normative. În prima linie trebuie să avem în vedere capetele cele normale, oamenii de mijloc, care constituiesc majoritatea societății. Eară pentru acestia este cu desăvîrșire stricacios a-i crește în modul combătut aici, și numai cu puțină interesare ori-cine se va convinge, că toate rezultatele rele, pe care le-am atins și poate și altele vor fi urmarea acestui sistem.

X.

De toate aceste însă vom fi mîntuiți, dacă vom lăsa copiii să cerceteze scolile noastre românesce.

În aceste — firesce dacă sînt bine organizate și bine conduse — creșterea copilului, începută în casa părintească, se va continua în direcțiunea și pe basa începută. Mîntea lui se va desvolta și cercul lui de vedere se va lărgi treptat, în mod normal și fără perturbațiuni, ear' în nexul psihologic, în care stau toate funcțiunile vieții sufletesce, normală va fi și des-

Magaziile de întreprinse pentru mărfurile de export și de import, a cărora lucrare este începută, vor da un nou avînt comerțiului nostru.

Finanțele țerii arată o situațiune lămurită și asigurată.

Dacă anul 1884—85 își închidea exercițiul cu o lipsă însemnată în prevederile încasărilor, veți pute constata, că ultimul exercițiu închis prezentă o îmbunătățire simțitoare. Măsurile înțelepte și energice ce ați luat în anul trecut, ne dau siguranța, că în scurt timp vom isbuti a restabili în mod permanent echilibrul bugetar.

Greutățile financiare, prin cari trecem, ar fi fost mai puțin simțitoare, dacă am fi putut înălțura pierderile suferite de fisc prin agiu, și dacă nu ne-am fi aflat în fața unei crize economice generale și a unor necesități neînălțurabile ale dezvoltării noastre politice și economice.

Cheltuielile însemnate, făcute pentru întăriri și propășirea statului, au tras neapărat după sine o sporire a datoriei publice. Dela ultima conversiune din 1882, datorita s'a ridicat dela șese sute douăzeci milioane lei, la șapte sute șeptesprezece și patru milioane, dar' în același timp s'a amortisat datorita statului cu patruzeci și șese milioane s'au clădit căi ferate de șeptesprezece și una milioane, s'au ridicat edificii publice de douăzeci și una milioane, s'au sporit armamentul și măsurile de apărare a țerii cu cincizeci și două milioane, s'a dat monopolului tutunurilor un fond de regulament de șapte milioane, ear' creditelor agricole un capital de șese milioane.

Pentru a ne da o seamă exactă de mersul financelor, nu trebuie scăpat din vedere, că dacă în anul trecut s'au înființat câteva noue imposite, aceste sînt departe de a atinge scăderile de dări făcute în decursul unui deceniu.

Creditul nostru este mîntuit sus. Aceasta se datorește platei exacte a anuităților, întrebuințării împrumuturilor în cheltuieli folositoare, și producătoare, dezvoltării avuției naționale și îmbunătățirilor continue, ce se aduc la administrațiunea financelor statului.

Domnilor Senatori!

Domnilor Deputați!

În ordinea judecătorească reforme însemnate sînt încă de îndeplinit.

Noul cod de comerț, înaintat în sesiunea trecută corpurilor legiuitoare și în mare parte votat de senat, este așteptat cu o legitimitate nerăbdare.

Interesele comerțiului fiind strîns legate de o bună legislațiune, nu Mă îndoesc, că vă veți grăbi a înzestra țeara cu această nouă legiune.

Pentru a pute urma și duce la bun sfârșit opera începută a reviziunii codurilor, și a introduce totdeodată în procedura și organizarea noastră judecătorească toate îmbunătățirile, de cari au trebuință, este neapărat a se înființa un organ special pentru studiarea și elaborarea legilor.

În acest scop guvernul Meu a supus cameralor cuvenitul proiect de lege încă din anul trecut. Aparține domniilor voastre a pune bazele acestei instituțiuni, menită a înlesni opera dificilă a pregătirii și a confecționării legilor.

Ministrul justiției vă va prezenta, chiar în sesiunea aceasta proiectul de lege destinat a asigura o mai mare stabilitate în pozițiunea legală a magistraților, și a determina mai bine normele, după cari urmează să se facă numirile și înaintările în funcțiunile judecătorești.

voltarea sentimentelor și a voinței sale, cu un cuvînt a caracterului seu, a întregii sale individualități.

Astfel ne sînt date toate garanțiile pentru o creștere bună, ear' dacă se întemplă ici-colea și contrarul, acesta este numai excepțiune dela regulă, precănd în cazul contrar regula este excepțiune.

Și dacă este vorba de limbile străine, cine poate dice, că aceste în scolile românesce nu se pot învăța? Și dacă de prezent nu se pot, să le organizăm astfel, ca să se poată pe viitor. Să punem pondul cuvenit pe ele, să le facem obiect de instrucțiune serioasă, dar' limba maternă să fie și să rămână conducătoare instrucțiunii, centrul, giur de care se grupează toate celelalte și căreia toate sînt subordonate. În chipul acesta învățătorul cât de puțin dibaciu va aci să țină totdeauna viu interesul scolarului și educațiunea lui abia se poate să nu reușească. După acest sistem limbile străine vor face chiar bune servicii educațiunii, căci arătându-i-se copilului deosebiri de multe-ori foarte subtile între limba lui și alte limbi, i-se dă privilegiu la reflexiuni, care vor contribui în mod însemnat la agerirea intelectului.

Ear' instruindu-se în mod sistematic în decurs de 6—8—12 ani în ori-și-ce limbă din lume, cine poate crede, că elevul nu va învăța cel puțin elementele și structura limbii, pe care apoi după-ce va eși din școală, simțindu-i trebuința, ușor o

Harpagon. — N'avem nici o trebuință de d-voastră.

Comisarul. — Da, însă așa pentru nimic numai n'am făcut nici eu ceea-ce am făcut.

Harpagon. — (Arătând la Jacques.) Dacă e vorba de plată, cată un om, pe care 'ți-l dau să-ți spânzur.

Jacques. — Săraca de pielea mea! — cum păcatele mele se fac? Dacă spun adevărul, mă iau la pîruială, ear' dacă mint, mă trimit la furci.

Anselm. — Domnule Harpagon, să-ți iertăm pentru scornitura aceasta.

Harpagon. — Care va să dică il plătesci d-ta pe comisar?

Anselm. — Să fie. Haideți, să-ți facem și mumei voastre împărțire despre bucuria noastră.

Harpagon. — Ear' eu să văd scumpa mea lădiță!

În care limbă să facem instrucțiunea copiilor nostri?

(Urmare și fine.)

IX.

Bine, dar' copiii nostri trebuie să învețe și alte limbi, căci altcum nu le putem asigura nici o poziție în societatea cultă din țeara noastră. Am admis dela început, că așa este. Vorba este numai, în ce chip să le dăm ocaziunea, ca

să învețe limbile de lipsă. A-i duce la scolile neromâne am arătat, că este foarte periculos și anume din punctul de vedere al creșterii, care trebuie să primeze toate celelalte considerațiuni. Este mai departe un mare inconvenient, că până-ce în scolile neromâne învață limba străină, uită sau neglijă cu totul limba maternă. Și apoi dacă ne dăm bine seama, sîntem noi siguri, că cel puțin limba străină o vor învăța-o cum se cade?

Am văzut o mulțime de tineri, care au urmat parte din instrucțiunea lor primară și secundară la scolile germane, parte la scolile maghiare. Și care a fost rezultatul? După-ce au terminat scolile, s'au trezit, că nu știu nici o limbă cum se cade.

Cu limba românească ne mai ocupându-se serios în întreg decursul petrecerii în școală, nu este mirare, că stau cât se poate de rău. Nici în vorbire, nici în scrierea românească nu au nici o siguranță, căci obicinuiți și preocupați de celelalte limbi, ei nu sînt în stare să pătrundă spiritul limbii și sînt întrecuți — cel puțin în vorbire — de cel mai simplu țeran, care în mod instinctiv simte totdeauna, ce este bine sau rău românesce.

Și de altă parte în limbile străine încă rămân departe de perfecțiune și astfel îi vedem schimonosindu-le pe toate, întrebunțînd frage românesce în nemțesce, abstracțiuni fără înțeles,

Ați modificat în anul trecut o parte din legea comunală, căutând a asigura libertatea și independența votului. Alegeri numere, ordinea și liniștea, cari în genere au domnit în alegeri, dovedesc, că scopul ce v-ați propus a fost pe deplin atins. În sesiunea aceasta aveți a vă ocupa cu terminarea reformei legii comunale și cu legea privitoare la regulile de stabilit pentru admisibilitatea în funcțiunile administrative.

Între legile supuse deliberării domniilor-voastre, legea instrucțiunii publice e una din cele mai importante. Reforma ce vi se propune de guvernul Meu răspunde unei necesități adânc simțite de toți, și nu Mă îndoiesc, că domniile-voastre îi veți da toată atențiunea ce merită, căci a sosit timpul să dăm educațiunii naționale o direcțiune bună și sănătoasă.

Legea pentru îmbunătățirea soartei clerului de mir așteaptă și ea o grabnică soluțiune, și nu o pot îndestul recomanda domniilor-voastre, pentru-ca să poată deveni perfectă în sesiunea actuală.

Unul din întâiele acte ale domniilor-voastre va fi întrunirea cu membrii sfântului sinod, pentru a păși la alegerea metropolitului primat al țării, în locul răposatului întru fericire și mult regretatului Părinte Calinic.

Reedificarea monumentelor vechi a fost una din lucrările, care totdeauna a atras deosebita Mea îngrijire. Am salutat cu fericire ziua, în care frumoasa catedrală a episcopiei de Argeș a fost redată frumuseții, care ridică în ochii ei și proprii. În curând vom serba sfîșirea bisericii metropolitane și a bisericii sfinților Trei-Ierarchi din Iași. O națiune, care își respectă monumentele străbune și mai ales acele ale pietății și ale credinței creștinesci, are un viitor sigur și neclintit.

Reprezentățiunile naționale au dovedit necetată cea mai mare grije și dragoste pentru armată. De aceea, organizarea și dezvoltarea ei a putut lua un curs regulat și neîntrerupt. Făra a făcut mari jertfe pentru armată, însă și ea a devenit scoala ordinei și a disciplinei, a datoriei și a patriotismului; ear' în zile grele ea va fi susținătoare onoarei, a siguranței și a pozițiunii țării.

Domnilor Senatori!

Domnilor Deputați!

Președintele consiliului ministrilor, ministru le interne și ad-interim la agricultură, comerț, industrie și domenii, I. C. Brătianu.

Ministrul cultelor și al instrucțiunii publice, D. Sturdza.

Ministrul justiției, Eug. Stănescu.

Ministrul afacerilor străine, M. Pherehide.

Ministrul financelor, C. Nacu.

Ministrul lucrărilor publice, R. Mihail.

Ministrul de război General A. Angelescu.

Nr. 2.828.

București, 15 Noemvrie 1886.

poate învăța în timpul cel mai scurt până la perfecțiune. Și dacă în viața practică va avea trebuință de ea, va avea și ocaziune de a se perfecțiunea.

Ce e drept, acest sistem pretinde timp mai îndelungat, dar' rezultatul este sigur și creșterea popului nu este dinadins periclitată!

Încheiem aceste nepretențioase știri cu concluziunea, care după cele premerse, dela sine se impune:

Scolile noastre românești pentru copii sunt o necesitate națională. Să le săzim cu scumpătate, să le apărăm cu toate puterile noastre! Să contribuim cu toții la prosperarea și înflorirea lor și să le servim cu toate mijloacele posibile, ca ele să-și poată împlini misiunea, care este: — viața neamului nostru! Ear' dacă ne iubim copiii, să le documentăm iubirea înainte de toate prin aceea, că le dăm creșterea, care după cunoștințele noastre, după starea științei pedagogice de astăzi, este cea mai bună. Cele mai multe garanții însă pentru o creștere bună, numai scolile naționale ne le pot da.

Sibiu, 8 Noemvrie 1886.

S. Albini.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Selagiu, Noemvrie. 1886.

Nu demult s'a publicat în coloanele „Tribunei“ decursul adunării generale desp. XI selagian și a Reuniunii fem. române selagiene, fiindte deodată în comuna T.-Santov. Din cuvântul de deschidere al preșidenților, și mai ales din raportul instructiv al zelosului actuar s'a vădit, că Selagienui conșcii de sine, de impregiurările între care trăesc și de spiritul timpului dominant au făcut un început frumos și mult promițtor în viitor pe terenul cultural în toate direcțiunile. — Ca însă instituțiile se poartă deja înființate și bine conduse și nu numai că au rănd avânta la nivelul cultural pretins de interesele noastre bine pricepute, se recere din partea unora mai mult zel național, ear' din partea altora mai puțin optimism individual.

Avem oameni inteligenți — pendenți și independenți, — a căror inimă rece încă nu s'a încălzit de însuflețitoarele cuvinte ale bardului național:

„Deșteaptă-te Române!“ avem oameni, și încă mulți cu simțăminte curat românești, cari legănându-se în ilusiuni optimiste, privesc din oare-care distanță la luptele noastre culturale și naționale, fără a se înrola sub stindardul cultural deja arborat, cegetând în naivitatea lor națională, că deus fiind fundamental, de sine se ridică edificiul. Acelora se recomandă mai mult zel, acestora mai puțin optimism, apoi la toată suflarea românească cuvintele: „uniți-vă în cugete, uniți-vă în simțiri“.

Câtă putere zace în unire, cât e de adevărată și: „Concordia res parvae crescunt“ acum de curând s'a observat cu ocaziunea alegerii reprezentanților municipali, făcute în Periceiu la 14 Noemvrie a. c., ce cu permisiunea on. redacțiunii, în scurt voui a o descrie. În acel cerc electoral au fost aleși opt comune: Părcesen, Varsoltz, M.-Goroszko, Balla, Lompert, Ilosva, Badon și Szécs cinci reprezentanți comitatensi. Deși între expusele comune sunt numai două — Siciu și Badan — românești, celelalte ori pure, ori în parte preponderant maghiare, deși în comisiunea electorală nici un suflet de Român; deși în fine, ce trebuie cu toată gravitatea cuvântului accentuată, scirea despre ceea alege s'a comunicat cu antistia com. din Siciu — nu știu alora când? — numai în prescarea alegerii: totuși în butul tuturor forțării și mistificării înscenate decâtă proprietarii mari, ispravnicii curții profesii, preoții și notarii maghiari, cari ocupau loc în giurul mesei din sala alegerii, eșiră din urmă patru Români și un singur Ungur, preotul local reformat, ales ca din milă cu voturile alegătorilor din Siciu, cari onoare lor și conducătorilor lor s'au prezentat la alegere în număr complet — 67 inși — până când din celelalte comune abia 5—6; durere, însă, că Badan, comună curat românească n'a fost reprezentată prin nici un alegător. Ce face păstorul oilor?

Ocupând și subsemnatul loc la un corn de masă între boeri, mărturisesc sincer, că-mi saltă inima de bucurie, privind la solidaritatea exemplară a alegătorilor din Siciu, cari nu numai și-au ales candidații sei „ma szeics választ“ (Ați alege Siciul) au și în sală și afară, ci cu tinuta lor măreață au insuflat respect atât comisiunii, cât și alegătorilor maghiari.

Vice-președintele comisiunii, preot ref. din loc în mai multe rânduri striga din ușa salei de alegere către alegătorii maghiari: „Veniți la alegere!“ „Ez szégyen, gyalázat“ (Astă-i rușine, infamie), — dar' acestia sau se abțineau — din 260 alegători din loc au votat 60 — sau votară cu Români scienți, ce observând acel popă ref. și vice-președinte, indignat până în suflet, fără voia lui scăpă cuvintele jertivoare la preotul român din Siciu: „A jó pásztor jól vezeti juhait“ (Păstorul bun își conduce bine oile sale) — da, cugeta acela, dacă vei conduce turma la pășune bună, vei feri-o de mârșăciuni, nu vei tot mulge și tunde, și vei și pasce-o, turma va auzi versul tău, îl va cunoaște, și va merge după tine, ear' la din contră te vei rostogoli în abisul, ce însuși 'ți-ai preparat, pentru-că turma, fie-i lăna de ori-ce culoare, nu mai voiesc să rămână un instrument orb în mâinile impulatorului păstor.

Deși legile patriei create dela 1867 incoace cu Șș-ii lor ne înconjoară și împedecă pe toate terenele în dezvoltarea și mișcarea noastră liberă, totuși având cunoștința drepturilor noastre și resoluțiunea de a le apăra, apoi neasimilându-ne așa ușor celor dela putere, nici așteptând cu mâinile în sîn să ne cadă puil fript în gură, compatrioții nostri maghiari vor veni de sine la convingerea, ca noi sîntem în patria noastră nise factori, cu cari au să stee de vorbă și să-și facă socotelile. Unde frunțașii comunei — preotul și primarul merg mână în mână, acolo interesele acelei comune și ale locuitorilor ei trebuie să înflorească și fructele conștătenței pe și ce merge se înmulțesc. Viua dovedă e mica comună Siciu, luată din ori-ce punct de vedere. — u. —

Cohalm, 19 Noemvrie 1886.

În 17 Noemvrie n. s'a făcut și aci alegerea membrilor în congregația comitatensă.

Cercul Cohalmului avea să aleagă 5 membri. La ordinul comitetului suprem preotul propuse în Cohalm între alții pe judele cercual Andreiu Vén, ear' în cercul Lobnicului pe sub-judele Dr. Iszekutz.

Vădând președintele electoral, că alegătorii se opun de a vota într'un cerc curat săsesc pentru un Ungur, face compromis cu pretorul sfătuin-

du-l să propună și pe acest candidat în cercul Lobnicului. La 10 oare se trimise în cercul ordinul, ca negrită acest candidat să ese, și a și eșit cădând însă Iszekutz.

Apoi aceasta e libertate de alegeri?! Acesta e fapt al unui pretor sas?! Dar' treburile comitatului cum vor merge cu oameni, cari nu cunosc nici referințele, nici pe oamenii din cercul ce-l reprezintă!

Ear' Ilustrității Sale îi trebuiesc oameni, cari ascultă, are necesitate de majoritate în congregație, ca de bună voie să voteze poate vre-o 10 mii pentru E. M. K. E. din Cluj, să nu rămână nici comitatul nostru înderătul Tërnavi-mici.

În ziua de 18 l. c. n. și cele următoare s'a ținut și o vânătoare oficială în pădurile dela comuna Dopea. Ilustritatea Sa dl comite suprem, Bethléczi Gábor a luat parte pușcând doi porci sălbateci. Bucuria și cheful a fost mare, dar' abia scăpă fără un incident tragic. Pretorul Balthes deși foarte scurt de vedere pentru a impune sătenilor să ese ca hăitași, se decise a lua parte activă la vânătoare. Încercându-se în nisece ațe de smeură cădă grămadă și-și perdă capsula dela pușcă. Buimăciindu-se priure ațele de smeură și o caute, Ilustritatea Sa socotind că este un urs, puse pușca la ochiu voină a trage asupra lui. Norocul, că Büchsenpanner-ul observă această intenție și scăpă viața bietului pretor, care o și șterse din pădure, retrăgându-se spre Cohalm.

Silvius.

Cronică.

Monumentul lui Radetzky. După-cum arată a 26 listă a contribuțiilor pentru monumentul lui Radetzky a încurs până acum suma de 210,021 fl. și 9 cr.

Alegeri întregitoare ale reprezentanței comitatului Sibiu. Ieri s'au ales membri pentru reprezentanța comitatului în Sibiu și anume în cercul I de alegere: Carol Gebbel, consilier de secție; Dr. Carol Wolff, director; Albert Neugeboren, cassar; Carol Arz, săpunar; Michail Martini, pělărier; Frideric Schäfer, covrigar; Henric Kästner, senator, Carol Heinrich, măcelar; Samuel Otto, covrigar; în cercul II de alegere: Mihail Henel, păpuțar; Iosif Konnerth, director seminarial; Dr. Frideric Teutsch, profesor seminarial; Iacob Bologna, consilier aulic; Frideric Feiri, curelar; Henric Hänner, particular; Adolf Mieser, postovar; în cercul III de alegere: Iuliu Sigerus, consilier municipal; Iosif Mőferdt, pielar; Ioan Georgiu Göbbel, medic veterinar; Iosif Binder, forestier, Dr. Aurel Brote, director; Francisc Michaelis, librar; Andreiu Stampf, postovar.

În cercul Seliște i au fost aleși d-nii: Nicolau Popea, arhimandrit și vicar arhiepiscopesc; Nicolae Cristea, asesor consistorial; Ilie Măcelar, consil. în pens.; I. Slavici, directorul „Tribunei“ și Nic. Henț, notar comunal în Seliște.

Sistarea dărilor speciale din fosta graniță militară. În ședința de Sămbătă a dietei ungare s'a prezentat proiectul de lege cu privire la sistarea dărilor speciale, ce există în fosta graniță militară. Acest proiect sistează în numite părți dările de case, de venit, de câștig, de comerț, de industrie, de moară și de scuture, ce există în înfelesul articolelor de lege XXVII și XXVIII din 1873 și XL din 1882, și introduce dela 1 Ianuarie începând următoarele dări: Darea de case în sensul articolelor de lege din anii 1868, 1870, 1875, 1879 și 1883; darea de camete și de rente (art. de lege XXII:1875 și XLVI: 1883); darea pentru reintreținerile ce s'au obligate a se rațioprinde publice (art. de lege XXIV:1875 și LX:1880); darea de mine (art. de lege XXVII:1875); darea de venit (art. de lege XXIX:1875, etc.) și darea de consum de vin și de carne. Cu excepțiunea acestei dări din urmă, numitele dări se vor introduce cu următoarele abateri: dările directe se vor socoti fără adausuri fonciare. Capii comuniunilor familiare, a căror dare de pământ și de casă la olaltă n'a fost în anul curent mai mare de 5 fl., se vor scuti atât pentru sine, cât și pentru membrii lor de familie de câștig cl. II. și de adausul general dela darea de venit, ce ar trebui să se solvească după darea de pământ și de case. Dările de consum de vin și de carne se vor folosi spre acoperirea cheltuielilor comunale. Drept adaus general de venit e de a se solvi: 30% dela darea directă de stat, ce e a se solvi după moșie, după case ce stau sub darea de chirie și după întreprinderile ce sânt supuse racosiunării publice; 40% dela aceeași dare după posesiunea de case ce sânt supuse dării de chirie; 10% dela aceeași dare de industrie și comerț etc. (dare de câștig cl. III), dacă venitul nu face mai mult de 300 fl.; 35%, dacă acela trece 300 fl.; 35% dela darea directă de stat după lefi (darea de câștig cl. IV), și după venitele după mine și asemenea lucruri, precum și după camete și rente.

Favorul, ce-l dă noua lege comuniunilor de familie mai sărace e evident din următoarele exemple: Capul unei comuniuni solvesc de present: dare de pământ 1 fl. 71 cr., adaus general la darea de venit 60 cr., la olaltă 2 fl. 31 cr. Fără nici o favorisare aceea ar trebui să solvească după noua lege: dare de moșie 1 fl. 71 cr., dare de casă 1 fl. 40 cr., dare de câștig cl. II. 1 fl. 40 cr.; după trei membri de familie a 56 cr. 1 fl. 68 cr., adaus general la darea de venit 1 fl. 40 cr., la olaltă 7 fl. 59 cr. În urma favorisării însă sol-

vesce numai: dare de venit 1 fl. 71 cr., dare de casă 1 fl. 40 cr., la olaltă 3 fl. 11 cr. Cu 80 cr. mai mult ca până acum, dar' cu șapte floreni 96 cr. mai puțin ca soții ei de soarte în celelalte părți ale țării, unde e de a se solvi și un adaus la darea fonciară, așa încât un agricultor, ce trăiesc în aceleași relațiuni, trebuie să solvească o dare de 11 floreni 05 cruceri.

Un apel. Cetim în „Meseriașul român“ următorul apel, ce-l publică comitetul „Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelor și sodalilor români meseriași“: Concetățeni români! Vă este cunoscut, că se află o mulțime de copii de Român așezați la mizeria aci în Brașov de „Asociațiunea pentru spriginirea învățăcelor și sodalilor români meseriași.“ Acești copii sânt de tot sërmani și fără de nici un sprigin de acasă, sânt lipsiți până și de vestimintele cele mai neapărat de lipsă! Puținele mijloace bănesci, de care dispune Asociațiunea, sânt cu totul insuficiente, pentru a vedea pe acești năpă-tuiți ai soții cu toate vestimintele, de cari au trebuință, și aceasta cu atât mai virtos, cu cât ea astăzi — în urma opririi scoalei române de meserii din partea guvernului — este silită să întrebuințeze cea mai mare parte a modestului seu budget pentru plățirea de taxe scolare la scoalele de meserii străine, ce sânt siliți să se cerceteze astăzi toți învățăcelii meseriași români, și pentru procurarea recuisitorilor de scoală, de cari au trebuință. Concetățeni români! „Comitetul Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelor și sodalilor români meseriași“ în neclintita sa credință în „Solidaritatea“, ce unesc și trebuie să unească astăzi mai mult decât ori-când toate elementele sociale ale poporului român într-o face bine, îndrăsnesc și de astă-dată a apela la D-Voastră rugându-Vă, să contribuți la adăpostirea lipsiților învățăcelii meseriași contra asprului anutimp, în care ne aflăm, fiecare cu ce Vă vor dicta înaltele D-V. sentimente de caritate și de compătimire omenească, fie cu bani, fie cu vestiminte vechi! Ajutând pe acești elevi sërmani, contribuți a se forma din ei în cel mai scurt timp oameni folositori națiunii. Concetățeni români! Nu pregețiți a da o mică parte numai din ceea-ce puteți a face și multe neajunsuri vor înceta de a mai exista. Brașov, 13 Noemvrie 1886. Comitetul Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelor și sodalilor români meseriași. Bart. Baiulescu, președinte. Ioan Bozocianu, secretar.

O nouă reuniune maghiară în Viena.

Ne vine scirea din Viena, că acolo s'a constituit în 25 l. c. o nouă reuniune a studenților maghiari sub numele „Összetartás“. Președintele stud. n. Farkas declară în vorbirea sa de deschidere, că adunarea are scopul exclusiv, de a forma un punct de concentrare pentru Maghiarii ce studiază la universitatea din Viena, și a le da privilegiul a cultiva simțemntul de unitate națională. Stud. jur. baronul Toszöghy cetesce proiectul statutelor cu motto: „Extra Hungariam non est vita.“ Adunarea foarte cercetată s'a sfîșit cu alegerea lui Toszöghy de president și a lui Louis Strasser de vice-president. — Nu e vorba, e mare curtoasia și tactul „patrioților“ nostri și atunci când petrec pe pământ străin, spre a-și vedea „cultură“.

„Rotacismul la Moși și Istrieni“ e titlul unei cărți (8° — 164 pagini) de Teofil Frâncu și Gheorghe Candrea, apărute de curând la București în Tipo-Litografia lui Dor. P. Cucu.

Patriarhul ecumenic din Constantinopol și-a dat demisiunea. Metropolitul din Cociarca îl va înlocui provisor.

Patru busturi la senatul României.

În sala ședințelor senatului României s'au așezat busturile decedaților bărbați de stat, C. Bosianu, Manolache Costache Epureanu, Vasilie Boerescu și George Coste-Foru. Aceste busturi sânt lucrute în București, două de sculptorul român Georgescu, și două de sculptorul Siorok.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 30 Noemvrie n. Delegațiunea ungară a votat definitiv și fără schimbări budgetul de externe, de război și pentru țerile ocupate; apoi s'a încheiat sesiunea.

Delegațiunea austriacă după promulgarea hotărîrilor delegațiunii, după votarea definitivă și fără schimbări a proiectelor de comune și-a încheiat sesiunea.

Sofia, 30 Noemvrie n. Poarta a sfătuit pe regentă, să renunțe la proiectul trimiterii deputațiunii Sobraniei la puteri, deoarece Poarta cu privire la soluțiunea crizei bulgare a răspuns, că n'are dreptul de a împedecă deputația a-și împlini mandatul; ea este convinsă, că prezentarea situațiunii țării la puteri va contribui la ușurarea misiunii Porții.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa

Bursa de Budapesta

din 29 Noembrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	105 60
" " hârtie " 5%	94 40
Împrumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	123 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Rentă de hârtie austriacă	84.—
" " argint austriacă	84.90
" " aur austriacă	114 50
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	890.—
" " de credit ung.	308.40
" " " austr.	298 40
Argintul	—
Scrisori fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.96
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterlingi	126.15

Bursa de Viena

din 29 Noembrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	105 60
" " hârtie " 5%	94 25
Împrumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	118 —
Bonuri rurale ung.	104 70
" " " cu cl. de sortare	104 70
" " " bănățene-timișene	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " transilvane	104 60
" " " croato-slavone	105 50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98 80
Împrumut cu premiu ung.	125 40
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125 40
Rentă de hârtie austriacă	84 20
" " argint austriacă	84 80
Rentă de aur austriacă	114 95
Losuri austr. din 1860	138 90
Acțiunile băncii austro-ungare	889 —
" " de credit ung.	309.—
" " " austr.	298 80
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.96
Mărci 100 imp. germane	61.80
Londra 10 Livres sterlingi	126.05

Cursul pieței din Sibiu

din 30 Noembrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.88	vënd. 8.44
Lire turcesci	" 11.15	" 11.25
Imperiali	" 10.15	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.17 1/2	" 1.19

Bursa de București.

Cota oficială dela 27 Noembrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.—	vënd. 94.—
Rur. conv. (6%)	" 86 1/2	" 87 —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 264.—	" 266.—
Banca națională a României	" 1010.—	" 1020.—
Impr. oraș. București	" 33.—	" 35.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 84 —	" 85.—
Schimb 3 luni	" 25-13 3/4	" —
Societ. const.	" 104.—	" —
Anr	" 17.—	" 17 1/4

Concurs.

Devenind vacant un post de învățător la școala grănițerească din Sina, se deschide pentru conferirea aceluia concurs până la 15 Decembrie st. n. a. e.

Emolumentele împreună cu acele post sânt: 180. fl. v. a. salar anual scolar, vizibil în rate lunare din fondul școlastic central, apoi cuartir și lemne de foc după usul de până acum.

Concurenții de religie gr.-or. de a-și subțerne suplicile instruite cu diploma de calificare din studiile pedagogice și limba maghiară până la termenul mai sus indicat, la:

Comitetul administrator de fondul școlastic al fostilor grănițeri din regimentul I român în Sibiu.

Doi băieți
se primesc în jimbăria lui
Stephan Moga
Sibiu, Bahngasse Nr. 4.
[366] 2-3

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate	de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Călimdarul Poporului
pe anul comun
1887.

Anul II.
SIBIU.
Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrilor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor laptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schinteuțe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vândătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barcianu,

od. in. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasapoarturi 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
8. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) . . . . . 60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 44 cr.
11. **Testimoniu** pentru școlile populare una sută . . . . . 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886
DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți miente a fi răspândite în popor, precum sânt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.